

методи і моделі комунікаційного забезпечення інноваційних процесів та визначити маркетинговий ефект розробок. При цьому враховуються психологічні нюанси вибору релевантних інструментів МК.

Ця концепція передбачає збільшення тривалості комунікаційної взаємодії, коли акцент здійснюється на перехід до безперервного комунікаційного процесу, що відображає принципи маркетингу відносин, маніпулювання споживчою вартістю товару та сприяє підвищенню рівня індивідуального обслуговування споживачів.

Перелік посилань:

1. Зайцев Л. Г. *Стратегический менеджмент : [учебник]. / Л. Г. Зайцев, М. И. Соколова.* – М. : Юрист, 2002. – 416 с.
2. Ильенкова С. Д. *Инновационный менеджмент / С. Д. Ильенкова, Л. М. Гохберг.* – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2003. – 674 с.
3. Васьковська Я. В. *Інформаційні технології як чинник інноваційного розвитку / Я. В. Васьковська // Економічний простір.* – 2012. – № 60. – С. 38-44.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА (НА ПРИКЛАДІ ДП «АНТОНОВ»)

*А.О. Безмертна, здобувач вищої освіти
Науковий керівник: Л.Л. Гурська*

*Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів
і природокористування України «Ірпінський економічний коледж»*

У сучасних умовах господарювання переважна більшість українських підприємств перебуває у нестабільному економічному та суспільно-політичному середовищі, переживає спад виробництва і знаходиться у критичному стані закриття або банкрутства.

Проблема інноваційно-інвестиційного розвитку промислових підприємств України, формування їх конкурентоспроможності є предметом дослідження вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів: Б.М. Андрушківа, О.Г. Білоруса, А.І. Бутенко, Б.І. Валуєва, Т.Г. Васильціва, Б.М. Данилишина, І.О. Дергачова, О.П. Зайцевої, І.І. Іщенко, М.Б. Ковальчука, А.І. Кредісова, Г.Г. Козоріз, Н.О. Кухарської, І.І. Лукінова, М.Г. Чумаченка ін. Вчені вважають, що Україна може вийти з кризового стану найшвидше за рахунок власних сил і коштів. Проте інтенсивний перехід до конкурентоспроможної моделі національної економіки потребує співробітництва зі світовою системою господарювання, в якій іноземні інвестиції є важливим економічним важелем [1, с. 46]. Тому створення відкритої, орієнтованої на експорт моделі економіки значною мірою залежить від рівня активності іноземних інвесторів на території України, інтенсивності міжнародного руху капіталів і поділу праці. Згідно з розрахунками вітчизняних економістів, орієнтація тільки на внутрішні резерви може призвести до того, що період відродження української економіки триватиме понад 20 років. Водночас потреба у кредитних ресурсах тільки для підтримки дотованих галузей більш як утричі перевищує кредитні можливості України [2, с. 34].

Державне підприємство «Антонов» – авіабудівний концерн, що об'єднує конструкторське бюро, комплекс лабораторій, експериментальний завод і випробувальний комплекс для розробки і сертифікації літаків. Компанія співпрацює з 76 країнами світу, є світовим лідером у ніші транспортних літаків широкого призначення.

На Le Bourget Paris Air Show 2015 свої розробки в авіабудуванні продемонстрували більше двох тисяч компаній із 47 країн світу. Однією з сенсацій авіасалону став військово-транспортний літак Ан-178, сконструйований на ДП «Антонов». Президент країни Петро Порошенко відмітив, що проектування та розробка Ан-178 була здійснена виключно з використанням власних ресурсів. Це справжнє досягнення, так як жоден літак у світі не зібраний повністю із 100 % складових країни, яка його виготовляє. Унікальність транспортного засобу в тому, що він може перевозити до 18 тонн вантажу, а також сідати і злітати з аеродромів з будь-яким покриттям. Потреба світового ринку в літаках такого класу оцінюється в 1100 літаків до 2035 року.

ДП «Антонов» співпрацює з іноземними компаніями. 21 лютого 2016 року Михайло Гвоздьов, Президент ДП «Антонов», та Ali Mohammed Al-Ghamdi, Президент Taqnia Aeronautics Co підписали Угоду про кооперацію з організації у Королівстві Саудівська Аравія літакобудівного комплексу та організації виробництва літаків Ан-132 у кооперації з ДП «Антонов». Частина літаків буде виготовлятися в Україні (перший екземпляр зібраний на ДП «Антонов»), але водночас в Саудівській Аравії будуть створюватися виробничі потужності для обслуговування літаків. Інтелектуальна власність на літак розділена в рівних частках між двома сторонами [3]. Ан-132 – перший літак в лінійці «Антонова» без російських комплектуючих. Літак призначений для перельотів на бли-

зько- і середньомагістральних маршрутах, зможе виконувати широкий спектр завдань з перевезення вантажів. Літак має швидкість 500 км/год і висоту польоту 9000 м з максимальним навантаженням 9,2 тис. т. Україна розраховує на виготовлення 290 машин до 2035 року.

Водночас експерти визначають заходи, які необхідно втілити для успішного розвитку підприємства в сучасних умовах. Для збільшення продажів та просування українських літаків на світовий ринок компанії необхідні зміни в маркетинговій стратегії, у тому числі пошук нових можливостей лізингу та розширення сервісної мережі компанії у світі. Стабільний притік нових замовлень сприятиме економії за рахунок зростання масштабів виробництва та покращить фінансовий стан і ліквідність компанії. За оцінками ДП «Антонов», його потреба в оборотному капіталі складає 100 млн. дол., для чого необхідно отримувати замовлення щонайменше на 6-7 літаків щороку з авансовим платежем у розмірі 50 % від суми замовлення. Необхідними є інвестиції, які можуть бути надані державою шляхом збільшення акціонерного капіталу або довгострокової позики на пільгових умовах. Держава розглядає можливість продажу пакета акцій іноземному стратегічному інвестору з належною репутацією, що сприятиме просуванню компанії на висококонкурентні світові ринки [4].

Отже, в умовах розірвання торговельних відносин з РФ та втрати російського ринку збуту для вітчизняної машинобудівної продукції, ДП «Антонов» завдяки здійсненню інноваційно-інвестиційної діяльності у період тривалої економічної та політичної кризи в країні є прибутковим. Сьогодні ДП «Антонов» підтверджує свій девіз: «Добре ім'я! Надійні крила!»

Перелік посилань:

1. Інвестування : підручник / В. М. Гриньова, В. О. Коюта, Т. І. Лепейко, О. П. Коюта. – К. : Знання, 2008. – 452 с.
2. Сазонець І. Л. Інвестування: міжнародний аспект : навч. посіб. / І. Л. Сазонець, В. А. Федорова. – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 272 с.
3. ДП «АНТОНОВ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.antonov.com/?lang=ua>
4. Керівництво компанії «АНТОНОВ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://dt.ua/UKRAINE/kerivnikomdp-antonov-stav-mihaylo-gvozdyev-175913_.html

ПРОБЛЕМАТИКА РОЗВИТКУ ЛІЗИНГУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ В УКРАЇНІ

З.П. Березівський, к.е.н., доцент

О.Й. Березівська, к.е.н.

Львівський національний аграрний університет

Актуальність розвитку лізингу в Україні, включаючи формування лізингового ринку, обумовлена передусім несприятливим станом парку устаткування: значна питома вага морально застарілого устаткування, низька ефективність його використання, немає забезпеченості запасними частинами тощо. Одним з варіантів рішення цих проблем може стати лізинг, який об'єднує всі елементи зовнішньо-торгівельних, кредитних та інвестиційних операцій.

Розглядаючи різні варіанти придбання сільськогосподарської техніки, насамперед, сільськогосподарським товаровиробникам цікаве отримання техніки в користування в максимально стислі терміни і без відволікання оборотних коштів. Об'єднати ці вимоги можливо набуваючи техніку в лізинг. На сьогоднішній день лізинг – самостійний фінансовий інструмент, а не просто альтернатива кредитуванню.

Сучасний ринок лізингових послуг характеризується різноманітністю видів і форм лізингу, моделей лізингових контрактів і юридичних норм, які регулюють лізингові операції. Лізинг здійснюється за договором лізингу, який регулює правові відносини між його суб'єктами й укладається в письмовій формі. У процесі діяльності кожний з учасників лізингової операції прагне отримати економічні вигоди. На основі однакових взаємовигідних економічних інтересів будується механізм лізингу.

Лізингова угода більш гнучка, ніж кредит. В Україні відсоткова ставка за кредитами постійно змінюється, натомість у розвинених країнах відповідна ставка вдвічі нижча. Кредит завжди передбачає обмежені строки й розміри погашення, а при лізинговій угоді лізингоодержувач може розраховувати надходження своїх доходів і визначати зручну для себе схему фінансування.

Узагальнюючи світовий досвід формування лізингової політики, можна стверджувати, що розвиток лізингу в Україні має будуватися на таких принципах:

- визнання потенційних можливостей і переваг лізингу для подальшого економічного розвитку країни;
- створення сприятливих умов для розвитку лізингового бізнесу (податкове оточення, створення ринкової інфраструктури тощо);